

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 4C/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719200201
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2019:1719200201.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v právnej veci žalobcu: O. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom O.. T. X, XXX XX S., proti žalovanému: A. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q.. A. XXX/XX, XXX XX Q., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., so sídlom J. Jesenského 69, 957 01 Bánovce nad Bebravou, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou dňa 29.1.2019, ktorú na výzvu súdu podľa ust. § 129 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) doplnil dňa 17.5.2019 domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území Q., v obci Q., v okrese Bánovce nad Bebravou, zapísanej na liste vlastníctva č. XXX vedenej Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálnym odborom, ako dom súp. č. XX na parc. č. XXX/X v podiele 1/1, k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území Uhrovec, v obci Uhrovec, v okrese Bánovce nad Bebravou, zapísanej na liste vlastníctva č. XXX vedenej Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálnym odborom, ako dom súp. č. XX na parc. č. XXX/X v podiele 7/12-ín, k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území Uhrovec, v obci Uhrovec, v okrese Bánovce nad Bebravou, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX vedených Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálnym odborom, ako parcely registra "C" v podiele 7/12-ín, k nehnuteľnosť nachádzajúcej sa v katastrálnom území Q., v obci Q., v okrese Bánovce nad Bebravou, zapísanej na liste vlastníctva č. XXX vedenej Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálnym odborom, ako dom súp. č. XX na parc. č. XXX v podiele 25/48-ín, k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území Q., v obci Q., v okrese Bánovce nad Bebravou, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX (nesprávne v žalobe uvedené LV č. XXX) vedených Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálnym odborom, ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XXX/X - záhrada o výmere 8 m², parc. č. XXX/X - záhrada o výmere 672 m², parc. č. XXX/X - záhrada o výmere 731 m², parc. č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 206 m², parc. č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie 127 m², parc. č. XXX/X - záhrada o výmere 694 m², parc. č. XXX/X - záhrada o výmere 694 m², parc. č. XXXX/XX - záhrada o výmere 21 m², parc. č. XXXX/XX - záhrada o výmere 11 m² v podiele a k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území Q., v obci Q., v okrese Bánovce nad Bebravou, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX vedených Okresným radom Bánovce nad Bebravou, katastrálnym odborom, ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 137 m², parc. č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 117 m², parc. č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 163 m², v podiele 1/1 (ďalej aj ako „darované nehnuteľnosti,“). Nárok si uplatnil

z dôvodu, že potom ako žalovaný radikálne zmenil spôsob svojho správania voči žalobcovi-darcovi a otcovi, písomne žalovaného dvakrát vyzval na vrátenie daru. Darovaciu zmluvu, ktorej predmetom bolo darovanie darovaných nehnuteľností strany sporu uzatvorili dňa 2.1.2012 na Notárskom úrade JUDr. Štefana Morvaya so sídlom v Bánovciach nad Bebravou. Žalobca v žalobe zo dňa 28.1.2019 uviedol, že ako otec sa dočkal neuveriteľného ponižovania, okradania a vyhrážania zavretím zo strany žalovaného. Žalovaný sa mal po mnohých rokoch práce v Anglicku a v Nórsku vrátiť ako žobrák. Všetko čo zarobil mal premárniť na alkohol a dobrodružný život. Ďalej žalobca uviedol, že je starý človek a musí miesto toho aby si užíval dôchodok pracovať. Čo má byť horšie je to, že sa mal stať bezdomovcom. Žalovanému zaslal dva listy. Nakoľko žalovaný snahu žalobcu vec riešiť zmierlivo nereflektuje a naďalej voči žalobcovi, otcovi vážnym spôsobom porušuje dobré mravy domáha sa určenia vlastníckeho práva k darovaným nehnuteľnostiam. V priebehu sporu po poučení podľa ust. § 153 C.s.p. navrhol vykonať dokazovania listinami, dopytom na políciu a výsluchom žalobcu a svedkov.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, žiadal ju zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania. S tvrdeniami žalobcu uvedenými v žalobe žalovaný nesúhlasí, nakoľko sú v rozpore so skutkovým stavom. Prostredníctvom zástupcu uviedol, že je pravdou, že so žalobcom uzatvorili dňa 02.01.2012 darovaciu zmluvu formou notárskej zápisnice N 1/2012, Nz 15/2012, NCRIs/2012 vyhotovenej notárom JUDr. Štefanom Morvayom, na základe ktorej daroval žalobca žalovanému žalobcom označené nehnuteľnosti. Motiváciou žalobcu darovať žalovanému nehnuteľnosti podľa darovacej zmluvy zo dňa 02.01.2012 bolo, že sa mal žalovaný o predmetné nehnuteľnosti starať a mal ich ďalej časom ako samostatne hospodáriaci roľník zveľaďovať. Nie je pravda, že účelom darovania mali byť špekulácie ohľadne dotácií, tak ako naznačuje žalobca vo svojich podaniach. Darované nehnuteľnosti žalovaný od žalobcu s vďakou prijal a od roku 2017 tieto užíva ako samostatne hospodáriaci roľník, a aj ich udržiava a zveľaďuje. V čase darovania, v januári 2012 býval ešte žalobca spolu so svojou manželkou O. Č. od predmetných nehnuteľností cca 600m. Na darovaných nehnuteľnostiach sa v minulosti nachádzalo hospodárstvo a časť nehnuteľností bola užívaná ako predajňa potravín. V čase darovania v nehnuteľnostiach, ktoré boli predmetom daru, nikto nebýval a neboli tam už ani potraviny. Žalovaný ďalej uvádza, že žalobca mal v predmetných nehnuteľnostiach uskladnenú hospodársku techniku, uskladňovalo sa tam obilie a poľnohospodárske plodiny. Žalobca podnikal s označenými nehnuteľnosťami do 17.10.2013 a žalovaný je samostatne hospodáriaci roľník od 03.03.2017.

Tvrdenia žalobcu, že žalovaný sa o predmetné nehnuteľnosti nestaral a zanedbával ich údržbu sa nezakladajú vôbec na pravde. Práve žalovaný po darovaní týchto nehnuteľností od žalobcu sa staral o ich udržiavanie, opravoval ich aby nespadli, pretože boli v dezolátnom stave. Zrekonštruoval ríny, menil podlahy a mnohé ďalšie opravy, ktoré sa museli vykonať z dôvodu nepriaznivého stavu týchto nehnuteľností. Žalovaný tieto užíva ako hospodárstvo, má prenajatú pôdu a aj vlastnú o ktorú sa stará spolu s rodinou. Žije z predaja obilnín, ktoré dopestujú a z predaja hospodárskych zvierat. V decembri v roku 2015 sa žalovaný vrátil z Anglicka a Nórska, kde pracoval. O tri mesiace na to, vo februári 2016, necelé tri roky po tom, čo žalobca prestal vykonávať činnosť samostatne hospodáriaceho roľníka a po jeho odchode do predčasného dôchodku, opustil rodinu kvôli inej žene a presťahoval sa do Senca. Práve vtedy sa začali v rodine samé problémy, nakoľko ide o veľmi súdržnú rodinu, ktorú tvorili otec, mama, syn Z., syn A. a dcéra O.. Žalobca ku svojej manželke začal byť odmeraný a niekedy násilný. Žalovaný sa však držal mimo ich nezhôd. Žalovaný ďalej uvádza, že situácia sa najviac vyhroutil práve vtedy, keď žalobca odišiel z domu a prestal s rodinou komunikovať. Práve vtedy sa aj žalobca prekvapivo začal zaujímať o vrátenie daru bez toho aby mu žalovaný spôsobil nejaké problémy. Žalobca chcel taktiež pred odchodom predávať hospodárske stroje, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a jeho manželky, s čím jeho manželka nesúhlasila. Žalobca sa po istom čase prvýkrát vrátil domov, na čo sa situácia nachvíľu urovnala. Hospodárske stroje už predávať nechcel, no keď znova odišiel a vrátil sa druhýkrát, opäť chcel predávať tieto stroje, ale voči tomu sa opätovne ohradila aj manželka žalobcu, ktorá s tým nesúhlasila. Ak mal žalobca spor, tak jedine so svojou manželkou O. Č.. Žalovaný uvádza, že nikdy nemal s otcom žiaden problém, nikdy sa spolu nehádali, nikdy nemali žiadne potýčky, žiadne vyhrážky. V čase vyhrotenej situácie so svojou manželkou, práve žalobca bol ten, čo začal žalovanému nadávať, že je zlodej, alkoholik, že ho okradol, čo nie je pravda a voči čomu sa žalovaný výhradne ohradza. Žalobca doposiaľ s rodinou nebýva, nekomunikuje, nejaví o ňu záujem, ani o svoju manželku, ani o svoje dospelé deti, napriek tomu, že tieto mali a majú záujem s otcom vzťahy udržiavať. Žalobca žalovaného neprávom obviňuje, že ho okradol, že chce vrátiť dar naspäť. Žalovaný uvádza, že tieto tvrdenia sa vôbec nezakladajú na pravde, nespráva sa voči žalobcovi a ani voči členom jeho rodiny spôsobom odporujúcim dobrým mravom, preto nie sú a ani nemôžu byť naplnené

zákonné dôvody na vrátenie daru. Žalovaný sa ohradzuje voči tvrdeniu žalobcu, že mu mal zaslať 2 listy označené ako: 1 upomienka zo dňa 30.04.2018 a upomienka č.2 - predžalobná výzva zo dňa 27.05.2018. Toto tvrdenie sa nezakladá na pravde čo žalobca potvrdzuje tým, že súdu nedoložil dôkaz preukazujúci doručenie (a ani odoslanie) tzv. upomienok žalovanému. Jediný list, ktorý žalovaný od žalobcu obdržal bola žiadosť o vrátenie daru zo dňa 23.04.2019, na ktorú žalovaný odpovedal listom žiadosť o vrátenie daru - odpoveď zo dňa 16.05.2019, v ktorej uviedol, že žiadosť žalobcu vníma ako neodpodstatnenú, nakoľko neexistuje žiaden zákonný dôvod, na základe ktorého by bol oprávnený sa domáhať vrátenia daru. Poprel, že by nezveľaďoval darovaný majetok, a že by sa k žalobcovi niekedy správal spôsobom porušujúcim dobré mravy, čo je základnou podmienkou pre uplatnenie práva na vrátenie daru. Uvedené potvrdil žalobca aj vo svojej listine, v ktorej nie je žiadna zmienka o tom, že by sa bol žalovaný k nemu alebo k členom jeho rodiny správal tak, že by som tým hrubo porušil dobré mravy. Listinu označenú ako Žiadosť o vrátenie daru zo dňa 23.04.2019 považuje za neplatný právny úkon, ktorý žalobcu neoprávňuje žiadať od žalovaného vrátenie daru podľa označenej darovacej zmluvy. Žalovaný uvádza (i s poukazom na konštantnú judikatúru), že pri posudzovaní účinného práva na vrátenie daru treba vziať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa samotného žalobcu v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa žalovaného voči nemu (princíp vzájomnosti). Uplatnenie princípu vzájomnosti znamená, že pri skúmaní určitého správania sa obdarovaného z hľadiska, či vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov, sa vezme na zreteľ tiež správanie darcu za účelom posúdenia, či on sám sa nespráva alebo nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. Z vyššie uvedeného skutkového stavu vyplýva, že zo strany žalovaného nedošlo voči žalobcovi ani k členom jeho rodiny k žiadnemu správaniu, ktoré by mohlo byť považované za hrubo porušujúce dobré mravy. Žalovaný je navyše presvedčený o tom, že tento žiadnym spôsobom neporušil dobré mravy v súvislosti s jeho správaním voči žalobcovi. Práve naopak, žalobca zjavne nepotrebuje starostlivosť žalovaného ani jeho rodiny, nakoľko býva so svojou známosťou v S. a vôbec s nimi nekomunikuje. V spore podľa ust. § 153 C.sp. navrhol listinné dôkazy, výsluch žalovaného a svedkov, od tohto dôkazu, výsluch svedkov v priebehu sporu upustil.

3. Žalobca pri prednese žaloby uviedol, že obdaroval žalovaného preto, aby to ako budúci nasledovník obhospodaroval, zodpovedne sa o to staral a zveľaďoval, pretože to bolo 25 rokov práce žalobcu. Žalovaný sa vrátil z Nórska, situácia sa zmenila. Mali o tom rozdielne predstavy. Mal ho do tejto práce zasväcovať, on nejavil záujem. Potom si polia rozdelili s tým, že mu bude radiť, pretože on to nepoznal, poradil mu, jeho rady nerešpektoval. Odišiel preč, pretože sa z poľa nedalo vyžiť, výnosy boli tesné. Každý si obhospodaroval svoje polia a dostali sa tak dotácie, ktoré žalovaný žalobcovi nedal, okradol otca. Nie je pravda, že sa ako tvrdí o to staral. To, že vymenil jednu rínu nie je staranie sa. Je to tam ako džungľa. Auto si prisvojil, nemá na to zmluvu, nikdy mu ho nedal. Nie sú svedkovia, obaja synovia mu hrozili, že ho dajú zavrieť. Má tri deti, ale prepísal to len na jedno dieťa, aby firma bežala ďalej. Firma O. Č. s firmou W. sa dohodli na kompenzáciu strojov, dohodli sa ako firma firme. Zakázali mu v tom, aby tak zastavil exekúciu. A. vtedy povedal, tu máš hnojivo a osivo ktoré malo hodnotu 800 eur a obrob pole, neurobil to. Na dotáciách sa dohodli tak, že každý ich bude mať za odpracovanú výmeru. Pripravil ho tak o peniaze. Zakázal mu tretím osobám požičiavať stroje a nerešpektoval to. Spôsobil mu tak na týchto strojoch škodu. Rozdelené pole nechal tak a pripravil ho tak o malé prostriedky, ide o tisíce. Je tam smetisko, predložil o tom fotografie. Nemôže si zobrať svoje osobné veci z domu, ako hodinky alebo známky ktoré tam má. Oznamil to na polícii, kde mu uviedli, že v ich sprievode si to môžem ísť zobrať, ale on nešiel, nechcel aby pred našim domom bola polícia. Nechodí domov, lebo by si vtedy musel zobrať políciu, čo je ponižujúce. A. poprel, že mu nezaslal list, že mu zakázal používať moje veci. Nemá kľúče od domu, pričom je spoločný majiteľ. Cudzí ľudia sú na dvore. K tomu, že užíva stroje mu povedal, že mu mama dovolila. Ale on potrebuje súhlas obidvoch vlastníkov. Neexistuje u neho slušné správanie a konanie. Výsluch svedkov A. A., O. D., O.Á. Š. navrhol za účelom, že oni potvrdia, že tie príslušné polia neboli obhospodárené tak ako mali. Oznamenia žalobcu zo dňa 27.4.2018 a 21.3.2019 polícia posunula na riešenie Obvodnému úradu Bánovce nad Bebravou, a o oznámeniach rozhodli tak, že konať nebudú.

4. Žalobca na otázky v rámci výpovede uviedol, že dohoda o dotáciách v skutočnosti bola, len si nemyslel, že vo vzťahu so synom si toto musia položiť na papier. Myslel si že sú tak korektní, že to bude platiť bez toho, aby si čokoľvek podpisovali. Chcel aby mali viacej peňazí, štát umožnil začínajúcim farmárom dať o 60 eur viacej. Po vzájomnej dohode sa dohodli, že aj tú plochu čo obhospodaruje žalobca, napíše A. Č. na seba. Dotácia sa žiada v máji, A. Č. bol vtedy nezamestnaný, bral podporu. Neudialo sa to jedenkrát, pokračovali v tom aj ďalej. Tá suma predstavovala cca 7336 eur. Žalobcovi

prináležalo viacej pôdy, on mu ich na prvú jeseň vyplatil s tým, že tú nadstavbu o 60 eur pre začínajúceho farmára si nechal, hoci v tom bola aj pôda žalobcu. Boli ešte ďalšie tri roky a tam už si peniaze nechal. Svedok L. S. môže dokázať, ako bola dohoda s delením dotácií. Taktiež žalobca uviedol, že je ženatý s O. Č.. Má priateľku, žije s ňou v S.. Nepociťuje spor s O. Č.. Je to taký stav aký je. Je hypotéka na dom, je hlavným ručiteľom. Preto nechcel riešiť rozvodové konanie ani nič, ona to prijala, neubližuje jej, nechodí domov, je to pravda. Tam je taký stav, že sú radšej, keď žalobcu nevidia. Kompaktor je pohľadávka voči firme W., nie je spoločný, to je vzájomný zápočet. Výlučným vlastníkom a konateľom firmy SHR O. Č. som ja a táto firma ho kúpila na leasing, kompaktor bol kúpený z dôvodu, že slúžil pre účely tejto firmy. Každý rok som kupoval osiva a hnojivá od firmy W. na zabezpečenie založenia úrody. Keď som končil, zostala mu vo firme W. pohľadávka, za toto bola kompenzácia pohľadávku. Manželka vzhľadom k tomu nemala žiadny podiel, nemala k nemu žiadny vlastnícky vzťah. Nemá kľúče od domu, ktorý vlastní s A. Č., ide o dom na LV č. XXX, kde je A. vlastníkom 7/12 a vo zvyšku je on, vyplýva z komasačného konania, doklad o tom je dostupný na obecnom úrade.

5. Na pojednávaní žalovaný prostredníctvom zástupcu uviedol, že žalovaný ďalej popiera, že by neoprávnene užíval veci vo výlučnom vlastníctve žalobcu, že by mu tieto veci ničil alebo inak poškodzoval jeho majetok. Predovšetkým uvádza, že spory v rodine vznikli medzi žalobcom a jeho manželkou, s ktorou je stále ženatý a od ktorej odišiel a žije s inou ženou v meste súčasného bydliska. Jeho manželka má za to, že hnutelné veci ktoré nadobudli spoločne počas manželstva, patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a teda ona rovnako ako žalobca je oprávnená s týmito vecami disponovať. Žalovaný popiera, že by akýmkoľvek spôsobom zasiahol do práv a právom chránených záujmov žalobcu, či už do jeho osobnosti alebo do jeho majetku a zároveň popiera, že by akýmkoľvek spôsobom sa správal voči žalobcovi spôsobom odporujúcim dobrým mravom. Nie je pravdou, že by sa žalovaný „vyhrážal“ žalobcovi tak ako sa žalobca vyjadril, že ho „dá zavrieť“, označiť žalobcu slovom „hajzel“. Žalovaný poprel, že by mali mať dohodu, že by mal žalovaný z dotácií ktoré boli poskytnuté žalovanému, poskytovať nejakú časť žalobcovi. Popiera, že by mal žalobcu akýmkoľvek spôsobom „okradnúť“ tak, ako uvádzal žalobca. V zmysle konštantnej judikatúry, z ktorej vyplýva, že aj podanie nedôvodného trestného oznámenia obdarovaného na darcu nie je dôvodom na vrátenie daru. Stavby ktoré mali byť predmetom darovania resp. ich podiely nie sú stavbami, ktoré sú obývatelné, ide o sklady a v žiadnom prípade neslúžia na bývanie. Ani na jednej z nich nefiguruje žalobca ako podielový spoluvlastník, pričom je pravdou, že dom zapísaný na LV č. XXX a XXX nie je uvedený na LV vo veľkosti 1/1 resp. vlastnícky vzťah nie je uvedený tak, aby podiely dávali 1/1. V každom prípade vlastníkom parciel zapísanej na LV č. XXX je v časti 5/12 zapísaný aj žalobca a žalovaný žalobcovi nijakým spôsobom v užívaní tejto nehnuteľnosti nebráni: Žalobca opiera dôvodnosť žaloby o nestaranie sa o polia zo strany žalovaného, avšak žiadne polia predmetom daru neboli. Ide o nehnuteľnosti, ktoré tvoria hospodárstvo, avšak polia, na ktorých hospodárili žalobca a žalovaný, boli a sú vždy predmetom nájomného vzťahu. Žalovaný popiera akýkoľvek útok na žalobcu, ktorý mal byť predmetom jeho oznámení, o ktorých predložil dôkazy, a to upovedomenie z 27.04.2018 a z 15.04.2019. Nedôvodnosť tých oznámení potvrdil na tomto pojednávaní samotný žalobca, keď uviedol, že mu zaslali z obvodného úradu list, že „nebudú konať“. Žalovanému nie je zrejmé, aký dlh sa mal kompenzovať z dotácií, žalovaný nikdy žiaden dlh nemal, nikdy nebola voči nemu vedená exekúcia zapísaná na LV. Exekúcia ktorá je vedená na LV č. XXX sa týka vlastníckeho práva žalobcu a nikdy neexistovala medzi žalobcom a žalovaným dohoda, z ktorej by malo vyplývať, že peniaze, ktoré získa žalovaný hospodárením na prenajatých poliach bude odovzdávať žalobcovi za účelom kompenzácie jeho záväzkov voči jeho veriteľom.

6. Žalovaný vo výpovedi na otázky uviedol, že medzi ním a žalobcom nebola žiadna dohoda ohľadom dotácií ktoré dostanú od štátu, že budú rozdelené podľa toho ako kto hospodári na pôde. Nikdy nezakázal žalobcovi vstup do domu, ani do jedného, ani do druhého. Nepoškodil ste neodcudzili majetok žalobcu, spor ohľadne stroja kompaktor, bol spor medzi mamou a otcom a nie ním a otcom. Opravoval, staral sa o stroje žalobcu, vynaložili na opravu kombajnu, sumu cca 2500 eur, tieto prostriedky mu žalobca nevrátil. Nikdy žalobcovi nenadával, ani ho nikdy fyzicky nenapadol. Pluh bol už poškodený, žalovaný ho nezlomil, nepoškodil vyorávač zemiakov. Kombajn žalobca požičal človeku, ktorý ho sám poškodil. Pri vykonávaní „kompenzácie kompaktorom“ nepovedal ani slovo, bola tam jeho mama s bratom, bol tam majiteľ firmy W., nevedel, že to je pohľadávka žalobcu voči firme W., nekomunikoval s nimi.

7. Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi: výsluch strán sporu, a listinami: darovacia zmluva zo dňa 2.1.2012, písomnosť žalobcu, 1 upomienka - pokus o zmier zo dňa 30.04.2018 č.l. 2, písomnosť žalobcu - upomienka č. 2 - predžalobná výzva zo dňa 27.05.2018 č.l. 3, doplnenie žaloby zo dňa

02.04.2019 č.l. 19-21, výpis z LV č. XXX č.l. 22, výpis z LV č. XXX č.l. 23, výpis z LV č. XXX č.l. 24, výpis z LV č. XXX č.l. 25, výpis z LV č. XXX č.l. 26, podací lístok č.l. 27-28, písomnosť žalobcu - žiadosť o vrátenie daru zo dňa 23.04.2019 č.l. 29, vyjadrenie žalovaného v spore zo dňa 07.08.2019 č.l. 38-45, výpisy zo štatistického registra organizácií o ividencii žalobcu a žalovaného č.l. 47-49, písomnosť žalovaného-žiadosť o vrátenie daru - odpoveď zo dňa 16.05.2019 č.l. 50, podací lístok č.l. 51, doplnenie žalobcu v spore zo dňa 26.08.2019 č.l. 60-62, písomnosť žalobcu- návrh na mimosúdne vysporiadanie sporu č.l. 63, písomnosť žalobcu - 1 upomienka - pokus o zmier zo dňa 30.04.2018 č.l. 64, podací lístok č.l. 65, upovedomenie PZ SR adresované žalobcovi o vykonaných opatreniach - podanie správy zo dňa 15.04.2019 č.l. 66, upovedomenie PZ SR adresované žalobcovi o vykonaných opatreniach - podanie správy zo dňa 27.04.2018 č.l. 67.

8. Strana žalobcu po vykonanom dokazovaní zotrvala na podanej žalobe a i na navrhnutých dôkazoch.

9. Strana žalovaného po vykonanom dokazovaní uviedla z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania základnej podmienky na oprávnenie domáhať sa vrátenia daru, a teda nepreukázal, že by sa žalovaný k nemu alebo k členom jeho rodiny správal spôsobom odporujúcim dobrým mravom, a to tak, že by hrubo porušoval dobré mravy. S poukazom na citovanú konštantnú judikatúru citovanú je jednoznačné, že je potrebné posudzovať vzájomné správanie sa obidvoch strán sporu, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že práve žalobca je tá strana sporu, ktorá sa domáha výkonu práv spôsobom ktorý by sa mohol nazvať, že porušuje dobré mravy. Žalobca nepreukázal, že by jeho podania orgánom činným v trestnom konaní boli vyhodnotené ako dôvodné, nepreukázal ani čo bolo predmetom týchto podaní a už vôbec nie, že by tieto podania smerovali voči žalovanému. Vzhľadom k tomu, že žalovaný všetky tvrdenia o ktorých žalobca uvádza, že by mali byť v rozpore s dobrými mravmi, poprel, spočívalo práve na ňom dôkazné bremeno preukázania týchto svojich tvrdení. Ani jedno tvrdenie nepreukázal, a teda neuniesol dôkazné bremeno ohľadne dôvodnosti žaloby, ktorú podal voči žalovanému. Poukázal aj na vývoj konštantnej judikatúry, ktorá je naďalej rovnako zameraná a z ktorej vyplýva potreba zisťovania hrubého porušenia dobrých mravov vo vzájomnej súvislosti so správaním darcu, ako napr. aj aktuálne rozhodnutie NSSR 6Cdo/156/2018.

10. Súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 C.s.p.). Súd vykonané dôkazy hodnotil v súlade so znením ust. § 191 C.s.p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo a dospel k názoru, že žaloba je nedôvodná.

11. Medzi stranami sporu, otcom a synom nebolo sporné, že dňa 2.1.2012 žalobca ako darca a žalovaný ako obdarovaný uzatvorili Darovaciu zmluvu, ktorej predmetom bol dar - nehnuteľnosti špecifikované v tejto darovacej zmluve, medzi ktorými sú aj nehnuteľnosti i podiely na nehnuteľnostiach, ktorých vrátenia sa, určenia vlastníckeho práva k nim žalobca v tom spore podanou žalobou domáha, a ktorý dar žalovaný prijal. Listom zo dňa 23.4.2019 žalobca požiadal žalovaného o vrátenie daru. Dar žalovaný žalobcovi nevrátil.

12. Podľa ust. § 137 písm. c) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Súdna prax sa ustálila na názore, že určovací žaloba je prípustná pri spornosti práv (právnych vzťahov) k nehnuteľnostiam evidovaných v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu. O takýto prípad išlo aj v prejednávanej veci, keďže aktuálne zapísané vlastníctvo v katastri nehnuteľností k sporným darovaným nehnuteľnostiam svedčí v prospech žalovaného, avšak žalobca žalovaného písomne požiadal o vrátenie daru, dar žalovaný žalobcovi nevrátil. Preto v prípade uplatneného nároku na určenie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam (podielom k nehnuteľnosti) titulom vrátenia daru, žalobca preukázal splnenie podmienky naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, nakoľko žalovaný je zapísaný ako v katastri nehnuteľností ako vlastník sporných nehnuteľností, ktoré titulom darovania nadobudol od žalobcu ako darcu, ktorý vyzval na vrátenie tohto daru, čo však žalovaný neakceptuje.

13. Zo znenia žaloby zo dňa 28.1.2019 v znení jej doplnenia zo dňa 02.04.2019 a jej príloh súd ustálil, že žalobca sa domáha určenia vlastníckeho práva titulom písomného vrátenie daru zo dňa 23.4.2019

od žalovaného, pretože žalovaný sa mal od roku 2015 voči žalobcovi správať tak, že hrubo porušil dobré mravy, pričom za hrubé porušenie dobrých mravov žalobca považuje to, že žalovaný, ktorý je jeho synom sa o darované nehnuteľnosti nestará, nezveľaďuje ich, je to smetisko, ďalej stroje, ktoré zanechal na pozemku sú poškodené, zničené, neopravené, polia sú neobrobené, zarastené zelinou. Taktiež mal žalovaný okradnúť žalobcu, odcudziť motorové vozidlo značky Z. a oplotenie vo vlastníctve žalobcu, nevrátiť a minúť finančné prostriedky žalobcu z dotácií, žalobcovi sa mal vyhrožovať zatvorením za týranie, žalobcu ponižovať, označiť ho „hajzlom“, brániť mu v užívaní domu, čo žalobca oznámil žalovanému v písomnosti zo dňa 30.4.2018, ktorú dňa 30.4.2018 doručoval prostredníctvom poštového podniku žalovanému a v písomnosti zo dňa 23.4.2019, kedy ho zároveň vyzval na vrátenie daru (získaného darovaného darovacou zmluvou zo dňa 2.1.2012) a ktorá písomnosť bola žalovanému doručená.

14. Podľa ustálenej súdnej praxe (napr. R 88/1998, R 31/1999, R 61/1997) k zániku darovacieho vzťahu podľa ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka dochádza po splnení dvoch právnych skutočností. Musí byť preukázané hrubé porušenie dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny a musí byť preukázaný jednostranný právny úkon darcu adresovaný obdarovanému, ktorým žiada vrátenie daru.

15. Súd mal preukázať v konaní splnenie prvej podmienky - výzva darcu (žalobcu) obdarovanému (žalovanému), aby vrátil dar. Za túto výzvu považoval písomnosť zo dňa 23.4.2019, pretože len v tejto výzve (na rozdiel od písomnosti zo dňa 30.4.2018) jednoznačne, zrozumiteľne žiada o vrátenie daru, darovaného zmluvou zo dňa 2.1.2012, ktorá listina žalobcu vzhľadom na zhodné tvrdenia oboch sporných strán bola obdarovanému, žalovanému doručená.

16. Bolo potrebné preukázať druhú podmienku, druhú právnu skutočnosť, že žalovaný hrubo porušil dobré mravy správaním sa voči darcovi, žalobcovi. Žalobca tvrdí, že k hrubému porušeniu dobrých mravov zo strany žalovaného malo dôjsť od roku 2015. Popis správania, ktoré žalobca považuje za hrubé porušenie dobrých mravov, uvádza žalobca nielen v samotnej výzve zo dňa 23.4.2019 na vrátenie daru, ale správanie žalovaného, ktoré on považuje za hrubé porušenie dobrých mravov, pre ktoré ho dňa 23.4.2019 vyzval vrátiť dar konkretizuje aj v samotnom podaní (žaloby) zo dňa 28.1.2019 a v listine zo dňa 30.4.202018 (doručovaná žalobcom prostredníctvom poštového podniku na adresu žalovaného dňa 30.4.2018) a 27.2.2018, ktoré listiny mu boli doručené spolu so žalobou. Pričom či došlo k takémuto správaniu a či takýmto správaním žalovaného voči žalobcovi došlo i k hrubému porušeniu mravov súd skúmal len od momentu, kedy malo podľa tvrdení žalobcu nastať, v danom prípade od roku 2015 do momentu výzvy zo dňa 23.4.2019 na vrátenie daru. Súd v rámci tohto predmetu sporu nemohol skúmať iné skutky alebo iné tvrdenia mimo uvedený časový moment, pretože ak by v konaní dospel k záveru, že správanie žalovaného proti žalobcovi je konaním v rozpore s dobrými mravmi, v takom prípade momentom doručenia výzvy zo dňa 23.4.2019 by vzniklo žalobcovi právo na vrátenie daru. Všetky ostatné tvrdenia preto súd považoval za právne irelevantné, mimo predmet sporu a nezaoberal sa nimi.

17. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

18. Na základe vykonaného dokazovania s prihliadnutím na konkrétne okolnosti vzťahu medzi žalobcom (otcom) a žalovaným (synom) dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal také správanie sa žalovaného voči nemu, ktoré by dosahovalo značnú intenzitu, alebo by bolo sústavné tak, ako to súdna prax vyžaduje pre úspešné uplatnenie nároku na vrátenie daru a bolo by vyvolané výlučne iba konaním a správaním žalovaného bez toho, aby bolo vyvolané vzájomným správaním sa žalobcu voči žalovanému.

19. Právo darcu na vrátenie daru nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi. Toto právo nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov obdarovaným (R 31/1999). Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. O také správanie ide spravidla v prípade porušenia dobrých mravov spôsobom vyznačujúcim sa značnou intenzitou alebo sústavnosťou (opakovanosťou), pričom jeho vonkajším prejavom môžu byť fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci, hrubý nezáujem a pod. V súlade s § 630 Občianskeho zákonníka možno za právne relevantné považovať len také správanie sa obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo. Pritom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu (R 61/1997). Pri posudzovaní správania obdarovaného treba vziať

do úvahy a hodnotiť i správanie sa samotného darcu v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu (princíp vzájomnosti). Uplatnenie princípu vzájomnosti znamená, že pri skúmaní určitého správania obdarovaného z hľadiska, či vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov, sa vezme na zreteľ tiež správanie darcu za účelom posúdenia, či on sám sa nespráva alebo nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade sa darca nemôže úspešne domáhať vrátenia daru, lebo následnú (darcom vyvolanú) reakciu obdarovaného (i keby bola nevhodná) by nebolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Výnimkou by však bolo také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu.

20. Súd mal preukázané, že žalobca listinou zo dňa 23.4.2019 - výzvou na vrátenie daru -vyzval žalovaného, aby mu vrátil dar darovaný mu zmluvou zo dňa 2.1.2012. Žalovanému bola predmetná výzva doručená, pričom tvrdenia žalobcu vo výzve o porušení dobrým mravov považoval za nepravdivé, čo mu aj oznámil listom zo dňa 16.5.2019. Žalobca ako hlavné dôvody na vrátenie daru uvádza, že žalovaný (syn žalobcu) sa nestaral o darované nehnuteľnosti, nezveľaďoval, odcudzil žalobcom majetok konkr. motorové vozidlo Z., oplotenie, užíval, zničil, poškodil, neopravil stroje (hospodárske stroje ako traktor, kombajn, pluh) vo vlastníctve žalobcu, zadržoval stroj - (kompaktor) žalobcu pri plnení dlhu žalobcu, neposkytoval, zadržoval finančné prostriedky žalobcu, bránil žalobcovi v užívaní domu v Uhrovci zapísanom na LV č. XXX, k.ú. Uhrovec a tiež za hrubé porušenia mravov považuje tiež to že žalovaný sa mu mal vyhrážať žalobcovi zatvorením, mal žalobcu nazvať „hajzlom“ a žalobcu ponižovať.

21. A keďže žalovaný poprel, žeby sa voči žalobcovi správal tak ako tvrdí žalobca, súd v prvom rade vysporiadal s otázkou existencie tvrdeného správania žalovaného voči žalovanému, až po jeho zistení sa mohol zaoberať či toto správanie vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov v zmysle ust. § 630 Občianskeho zákonníka oprávňujúce žalobcu na vrátenie daru. Aj napriek tomu, že žalovaný či už vo vyjadrení k žalobe alebo vo svojej výpovedi jednoznačne uviedol, že žalobcu nikdy nenapadol, nikdy žalobcu neurážal, nenapadol ho fyzicky, žalobca nielen že jednoznačne neuviedol, kedy k urážkam, ponižovaniu a k napadnutiu malo dôjsť a za akých okolností, ale o týchto konaniach žalovaného nepredložil hodnoverný dôkaz. Aj keď žalobca navrhol vo veci „vypočuť“ políciu v súvislosti s jeho oznámeniami zo dňa 21.3.2019 a 13.4.2019 súd tento dôkaz nevykonal a to z dôvodu, že z rozhodných skutočností uvedených žalobcom je zřejmé, že žalobca neuviedol jednoznačne či v tomto prípade sa tieto oznámenia týkajú samotného konania žalovaného (pretože žalovaný ako obdarovaný nenesie dôsledky konania iných osôb, hoci i jemu blízkych voči darcovi, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 63/2004) a konajúci orgán (Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy) žalobcovi oznámil, ako sám žalobca na pojednávaní uviedol, že vo veci konať nebude. Taktiež bolo v spore preukázané, že žalobca v mieste bydliska žalovaného nebýva, žije so svojou priateľkou v Senci, nechodí domov, a aj keď žalobca tvrdil, že je to tak aj preto, že nemá kľúče od domu a nechce aby bola prítomná polícia, ani tieto tvrdenia nepreukázal, pretože žalovaný poprel žeby žalobcovi bránil v užívaní domu. Taktiež v konaní žalobca nepreukázal, že by sa žalovaný voči nemu mal správať tak, že mu ukradol jeho majetok -motorové vozidlo zn. Z., oplotenie. Žalobca nielen že nepreukázal že je, bol ich výlučným vlastníkom, ale ani nepreukázal že ich vlastní práve žalovaný, že ich vlastníctvo nadobudol práve žalovaný, ktorý tieto tvrdenia o neoprávnenom nadobudnutí poprel. Taktiež v konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že žalovaný mal zadržovať resp. žalobcovi neposkytnúť finančné prostriedky z tzv. „dotácií“ na poľnohospodárku pôdu, na poskytovanie ktorých sa mal žalobca so žalovaným dohodnúť. Uzatvorenie takejto dohody žalovaný poprel, a žalobca žiadny dôkaz na preukázanie existencie takejto dohody nepredložil, neoznačil, teda nie je zřejmé kedy, kde k takejto dohode malo dôjsť. Nepredložil a neoznačil ani iný dôkaz o tom, že mu žalovaný neposkytoval resp. zadržoval finančné prostriedky, na ktoré má žalobca oprávnený nárok. Aj keď žalobca v tejto súvislosti navrhol vypočuť svedka Ľudovíta Strempeka, súd tento dôkaz nevykonal, pretože ho považoval vzhľadom k samotnému predmetu konania (o vrátenie daru) za nadbytočný, pretože ak by aj takáto dohoda, platná dohoda existovala, žalobca ako oprávnený sa svojej prípadnej pohľadávky má domáhať cestou súdu pre neplnenie si povinnosti žalovaným. Nemožno považovať konanie obdarovaného v postavení dlžníka spočívajúce v neplnení si svojich povinností uložených dohodou (ktorej existenciu však žalovaný pritom popiera), alebo zákonom alebo na základné iných skutočností za konanie, ktorým by porušoval dobré mravy a to obzvlášť hrubým spôsobom. Ak by aj v danom prípade existovala medzi stranami platná dohoda a žalovaný by takúto dohodu neplnil, išlo by v jeho prípade o konanie v rozpore so zákonom plniť riadne a včas povinnosť dohodnutú medzi žalobcom

ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Žalobca však ani nepreukázal, že sa svojho podľa jeho názoru oprávneného nároku voči žalovanému doteraz domáhal podaním žaloby o zaplatenie na príslušný súd.

22. Ani tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný ničí majetok (hospodárke stroje) vo vlastníctve žalobcu neboli v spore žalobcom preukázané. Žalovaný tieto skutočnosti poprel a uviedol, že niektoré stroje boli už pokazené, a niektoré (kombajn) pokazila tretia osoba, ktorej stroj umožnil užívať práve žalobca. Žalobca v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že tieto stroje užíva so súhlasom druhého bezpodielového vlastníka týchto vecí (manželky žalobcu, matky žalovaného) pričom na ich opravu konk. kombajna sám vynaložil i vlastné finančné prostriedky. Žalobca nepreukázal, že by sa o tieto stroje akýmkoľvek spôsobom staral, je zrejme že v mieste, kde sa tieto stroje nachádzajú sa dlhšiu dobu nezdržiava. Žalovaný taktiež poprel žeby bránil aby majetok (stroj kompaktor) žalobcu bol použitý na úhradu dlhu žalobcu, ktoré má voči spoločnosti W. s.r.o., pretože pri vykonávaní „kompenzácie kompaktorom“ nepovedal ani slovo, nekomunikoval s nimi, a z vykonaného dokazovanie je zrejme, že tam vtedy žalobca ani nebol prítomný, takže žalobcovi ani nemohol brániť v úkonoch spojených s „kompenzáciou“. Ak aj vo vykonávaní kompenzácie kompaktorom“ bránil niekto iný (manželka žalobcu) on ako obdarovaný nenesie dôsledky správania iných osôb, hoci i jemu blízkych (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 63/2004). Z tohto dôvodu súd preto ani nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz a to výsluch zástupcu firmy W. pána Š. (ktorý má preukázať, že im nebol vydaný stroj, ktorú skutočnosť žalovaný ani výslovne nepoprel avšak uviedol i to, že spor ohľadom kompaktora je sporom medzi žalobcom a jeho manželkou (matkou žalovaného), čo nemôže mať opäť za následok, že žalovaný by mal niesť následky za konania iného a to konanie manželky žalobcu voči žalobcovi, ktorej hospodárske stroje titulom bezpodielového spoluvlastníctva patria, s nakladaním, s predajom hospodárskych strojov nesúhlasí.

23. Za hrubé porušenie dobrých mravov žalobca považuje správania žalovaného spočívajúce v tom, že žalovaný sa o darované nehnuteľnosti nestará, nezveľaďuje ich, stalo sa z nich ako tvrdí žalobca „smetisko“ čo preukazujú aj ním predložené fotografie. V tejto súvislosti súd poukazuje, že v zmysle konštantnej judikatúry ak negatívne správanie obdarovaného existuje toto negatívne správanie žalovaného sa musí prejavovať objektívne, nepostačuje subjektívny pocit a úsudok darcu. Sám žalobca uviedol, že mal odlišnú predstavu o nakladaní s darovanými nehnuteľnosťami žalovaným ako žalovaný, ktorému nehnuteľnosti daroval. Ak by sa preukázalo (čo však žalobca nepreukázal), že žalovaný ako obdarovaný nakladá s darom nie podľa predstáv darcu je rozhodujúce či toto konanie možno hodnotiť vo vzťahu k darcovi ako hrubé porušenie dobrých mravov značnej intenzity a ako konanie sústavné. Žalobca nielen že nepreukázal, v akom stave sa darované nehnuteľnosti nachádzali v čase darovania, pre posúdenie a porovnania stavu, pre ktorý žalobca ako darcu pristúpil k výzve na vrátenie daru, ale samotné nestaranie sa o vec nemožno považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi (ak jeho nestaraním nedochádza k vážnemu ohrozovaniu oprávnených záujmov iných), pretože tým že žalovaný vec nadobudol na základe daru, získal oprávnenie (§ 123 Občianskeho zákonníka) s vecou, ktorá bola predmetom darovania nakladať na základe vlastných rozhodnutí ako vlastníka resp. spoluvlastníka (ktoré oprávnenie v sebe nesie aj oprávnenie vec zničiť, pravda, ak mu v tom nebráni zákon). To že obdarovaný nenakladá s vecou, darom podľa predstáv darcu, alebo že nevyvíja činnosti podľa predstáv žalobcu (neobrába pôdu, tak ako to v minulosti robil žalobca) a ak sa tým žiadnom spôsobom vzhľadom na okolnosti nespráva voči darcovi a jeho k jeho členom jeho rodiny tak, že hrubo porušuje dobré mravy nemožno to pokladať za okolnosť, ktorá by darcu oprávňovala domáhať sa vrátenia daru. Z týchto dôvodov, v spore nevykonal dokazovanie navrhnutými svedkami A. A., O. D., O. Š., ktorý podľa vyjadrenia žalobcu mali preukázať svojimi výpoveďami, že polia neboli obhospodárené tak ako mali, pretože ak by aj preukázali že polia obrobené neboli, nejde o konanie, ktoré možno objektívne považovať za správania voči žalobcovi, ktorými hrubo porušuje dobré mravy. V spore bolo tvrdené že žalovaný vyvíjal aktivity (aj keď ich žalobca subjektívne považuje za nedostatočne), ktoré sú spojené s údržbou darovaných nehnuteľností, s tým že darované nehnuteľnosti užíva naďalej ako hospodárstvo, o vlastnú a prenajatú pôdu sa stará s rodinou, žije z predaja obilnín a hospodárskych zvierat, darované nehnuteľnosti mu slúžia pri výkone jeho povolania ako samostatne hospodáriaceho roľníka, preukazateľne ktorým sa v roku 2017 stal. Žalobca nepreukázal že by s darovanými nehnuteľnosťami nakladal tak, že by tým porušoval dobré mravy obzvlášť hrubým spôsobom s následkami voči žalobcovi.

24. Z týchto dôvodov potom žalobca nepreukázal že by mu nevznikol nárok domáhať sa vrátenia daru. Účinky žalovanému doručeného písomného právneho úkonu žalobcu zo dňa 23.4.2019 nenastali, pre absenciu správania sa obdarovaného voči žalobcovi tak, že tým hrubo porušil dobré mravy. Neboli tak

splnené zákonné predpoklady na vrátenie daru žalobcovi, uzatvorenou zmluvou - darovacou zmluvou zo dňa 2.1.2012 sú jej strany naďalej viazané, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

25. O nároku na náhradu trov konania strán sporu rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalovaný bol v spore úspešný v celom rozsahu preto mu súd voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie (§ 48 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)).